

Hosana

LIST HUMANITARNO-TERAPIJSKE ZAJEDNICE ZA POMOĆ OVISNICIMA - HOSANA

Subotica - Stari Žednik - broj 17, godina V - Božić i Nova Godina 2013/2014.

SRETAN BOŽIĆ
I BLAGOSLOVLJENA NOVA GODINA

IMPRESUM

Hosana

list Humanitarno-terapijske zajednice za pomoć ovisnicima - Hosana

Tromjesečnik

Osnivač

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - Hosana

Izдавач

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - Hosana

Urednik

vlč. dr. Marinko Stantić

Redakcija

prof. Tatjana Njegomir
Andraš Škofljaneč
Josip Josipović
prof. Dušan Uzelac
šticičenici Zajednice
kao i njihovi roditelji

Lektor

prof. Tatjana Njegomir

Fotoreporter

Josip Josipović
Molnár Edvárd

Tehnički urednik

Srđan Varo

Kontakt

064/4616-394
064/9841-678
zhosana@yahoo.com
www.hosana.rs

Adresa

Beogradski put 436
24224 Stari Žednik

Tisk

Rotografika d.o.o.
Subotica

Naklada

400 primjeraka

ŽIVOT POSTAJE SVEČANOST

Božić priziva u svijest susret Boga s čovjekom. Bog želi ljudima dati spasenje. Zbog toga je došao na svijet: da život imamo, u izobilju da ga imamo – kako bi to rekao evanđelist Ivan. Tu izobilnost života, puninu života, iskusili su oni koji su napravili korak dalje. O mnogim takvim susretima čitamo u Evanđelju: apostoli, Marija Magdalena, Lazar, toliki bolesnici... Svi su oni osjetili u srcu privlačnost. Da bi se dogodio željeni susret morali su nešto učiniti. Bog je prišao čovjeku, ali se i od čovjeka traži da priđe. Inače, postajemo "tako blizu, a tako daleko". Tako je to i u našem životu. Zovemo se kršćanima, Kristovima, ali smo često daleko od Isusa. Zatrpani smo životnim brigama. Da se dogodi susret s Isusom potrebno je učiniti nešto: izdignuti se, napraviti presudni korak odmaka. To je uvjet stvarnog susreta.

Ako pratimo evanđeoski tekst, vrlo lako možemo uočiti kriterij prema kojemu ćemo biti sigurni jesmo li uistinu susreli Isusa, ili je naš život s Isusom tek deklarativne naravi. Primiti Isusa nije moguće bilo kako, nego radosno! To mora biti susret nepodijeljena srca. Bez zadrške. Bez rezerve. Posve logično: takav susret ne može ostati bez učinka za čovjekov život. Istinsko predanje života Isusu, dopuštanje Isusu da bude naš gospodar, naš Bog, rezultira promjenom, kvalitativnom promjenom na bolje (osjećaj za bližnje, život u istini, pravednosti, ljubavi...)! "Živa je riječ Božja i djelotvorna" (Heb 4,12), podsjeća nas pisac Poslanice Hebrejima. Ako nas zahвати Kristova riječ, ako smo

se izdignuli ponad zemaljskih briga i dopustili Isusu da nam progovori, ako se Krist doista "rodio" u našem srcu, tada se neminovno naš život mora mijenjati. Kristova prisutnost nuka nas na aktivnost. To je logika poslije Krista. Svijet više nije jednak nakon što se Bog utjelovio. Nastalo je nešto novo. Prema tome, i mi možemo znati je li se Isus uistinu rodio u našem životu, jesmo li susreli Isusa: ako se mijenjamo na bolje!

Toliko puta smo bili i bit ćemo na euharistijskom slavlju. Toliko puta smo molili i molit ćemo. Također smo, vjerujem, toliko puta, ako smo iskreni, primjetili da nismo promijenjeni. A slavili smo Božić više puta, bili smo u Isusovoj blizini toliko puta. Isus je govorio, Isus je nešto činio u našoj blizini. No, mi ostali isti: i prije i poslije Krista. Očito, nismo učinili nikakav napor da Mu se približimo, da Mu dopustimo da se rodi u nama. Nismo se odlijepili od sebe, od svijeta. Nismo, zapravo, niti pozvali niti primili Isusa u sebe, u svoj život. Svaki susret s Riječu Božjom prilika je za nešto novo, za novi početak. Iako je to jedan mali, neutaktivni, redoviti novi početak, naš život ipak može biti kvalitativno preobražen na bolje. I onda će onima oko nas biti lijepo i dobro će živjeti s nama. Time ćemo živjeti s Isusom već sada, a ne tek u vječnosti. Zapravo, to i je bît kršćanstva: živjeti s Isusom svoj život, svoj obični život, svoju svakodnevnicu. Tada život postaje svečanost.

Urednik

HOSANA

2

MOJE SU SVETINJE BOG, OBITELJ, RODITELJI I PRIJATELJI

- U ponedjeljak, 14.10.2013. na spomen sv. Kalista, pape, časna sestra Kalista Stantić, dominikanka, proslavila je u Zajednici Hosana svoj imendan, ali i 50-u obljetnicu redovništva. Časna sestra Kalista je rođena nedaleko od Zajednice, na Đurdinskim salašima, a trenutno je na službi u Zagrebu. Slavljenici čestitamo.

- Učenici Srednje politehničke škole u Subotici, koji posjećuju pravoslavni vjeroučiteljem Darkom Ivkovićem, posjetili su Zajednicu Hosana u subotu 19.10.2013. Tom su prigodom čuli povijest Zajednice, kao i pravila Zajednice, a jedan im je i štićenik dao svoje životno svjedočanstvo.

- U ponedjeljak, 28.10.2013. maturanti Srednje poljoprivredno-prehrambene škole iz Sombora koji posjećuju katolički vjeroučitelj, posjetili su Zajednicu Hosana i upoznali se sa štićenicima i programom ove Zajednice.

Hosana: Odnedavna ste postali voditelj u Zajednici Hosana, a niste bili ovisnik. Kako ste se odlučili na taj potez?

Saša: U toku izvođenja radova na objektu Zajednice Hosana, više vremena sam provodio u njoj i ostvario kontakt sa štićenicima. Oni su mi otvoreno svjedočili o svojoj ovisnosti, što me je i navelo na razmišljanje da se uključim u život Zajednice. Osjećam da svaki čovjek treba pomoći svojim bližnjima kako bi se odužio za sva dobročinstva koja dobiva od samoga Boga. Moj način zahvaljivanja je druženje sa štićenicima i njihovo usmjeravanje na pravi put. Naravno, o svemu tom sam razgovarao sa svojom suprugom Biljanom i prijateljem vlč. Marinkom, koji su mi pružili maksimalnu podršku.

Hosana: Što Vama osobno znači rad sa bivšim ovisnicima?

Saša: Rad u Zajednici prvenstveno pomaže meni samome, jer me duhovno upotpunjuje i jača moju vjeru u Boga. Sa druge strane, na štićenike prenosim neka svoja radna iskustva i pokušavam im objasniti organiziranje obveza u Zajednici. Na taj će ih način, nadam se, pripraviti i osposobiti za obveze van Zajednice.

Hosana: Može li na adekvatan način pomoći ovisnicima netko tko nema iskustvo droge, niti se medicinski za to osposobljavao?

Saša: Smatram da nisam osoba koja može dati odgovor na ovo pitanje. Bilo bi najbolje pitati same štićenike imaju li pomoći od mene. No, vjerujem da moje životno iskustvo, pa i sama vjera u Boga, te ljubav koju ima u svojoj obitelji, mogu biti dobar primjer štićenicima.

Hosana: Koja je Vaša uloga na poslu?

Saša: U Zajednicu dolazim dva – tri puta tjedno i tada sa štićenicima sastavljam zajedničke radne

obveze, koje imaju svrhu stvaranja radne navike. Moja najvažnija uloga u Hosani je upravo ta – organiziranje poslova. Ali, kada god imam priliku, sa štićenicima sudjelujem i u ostalom njihovom programu. Volim provesti vrijeme u Zajednici i u pojedinačnim razgovorima sa štićenicima.

Hosana: Što smatrate da je najveći problem da danas mladi odlaze putem ovisnosti?

Saša: Ukratko bih rekao da je najveći problem u nedostatku vjere u Boga, manjak roditeljske pažnje i veličanje pogrešnih vrijednosti!

Hosana: Kakav je Vaš pogled na život?

Saša: Škole ne završavaju samo najpametniji, niti u životu uspijevaju samo bogati. Upornost donosi itekako uspjeh u životu. Bitno je biti pošten i pravedan. Za mene je na svetinja moja obitelj, moji roditelji i prijatelji, kao i vjera u Boga. Oni mi upravo i pomažu da budem takav – uporan, pošten i pravedan.

Hosana: Uz izraze zahvalnosti za razgovor, želimo Vam puno uspjeha u Vašem životu i radu.

Saša: Hvala i Vama.

Razgovarao: Josip Josipović

Saša Vojnić Hajduk je rođen 1975. godine u Subotici. Odrastao je u Maloj Bosni gdje je i završio osnovnu školu. Srednju politehničku školu je završio u Subotici. U brak sa Biljanom rođ. Štefković stupa 2004. godine, sa kojom sada ima dvije kćerke (Dunju i Lanu). Dvije godine kasnije otvara samostalnu zanatsku radnju "Završni radovi građevine - ZRG" u Subotici. Svojim marljivim radom ostvario je da su olicene značajne zgrade ne samo u Subotici, nego i po cijeloj Vojvodini (pravoslavna crkva u Subotici, kazalište u Debeljači, u više gradova poslovnice Telekom-a, Studio Moderna - Top shop i dr.). Od 7.7.2013. godine postao je jednim od voditelja u Zajednici Hosana.

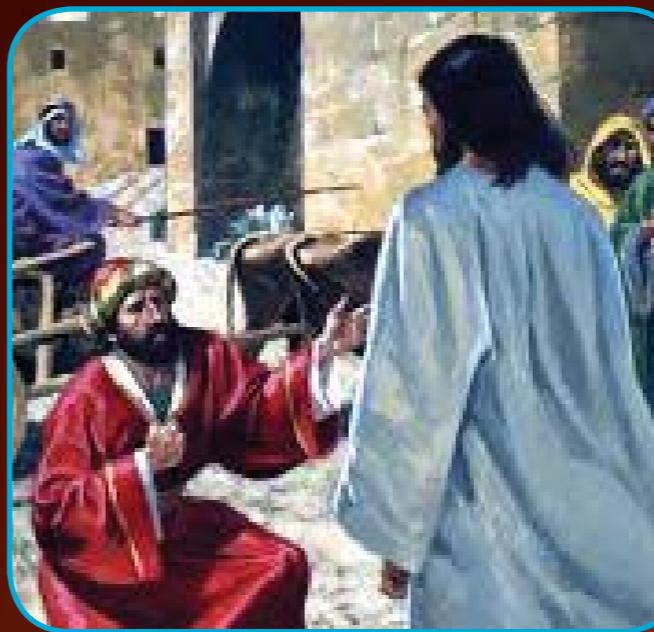
PREKO DUHOVNIH OBNOVA DO ZRELE VJERE

Budući da je duhovnost jedna od glavnih naglasaka pri oporavku u Zajednici, program Hosane pruža štićenicima mogućnost upoznavanja i rasta u vjeri. U tu svrhu organizirane su razni vidovi upoznavanja Boga i sadržaja vjere. Osimsvetih misa, liturgija, vjeronauka, organiziraju se s vremena na vrijeme i duhovne obnove za štićenike. Riječ je o dubljem razmišljanju nad biblijskim tekstom pod vodstvom stručne osobe.

Jedna takva duhovna obnova u Zajednici Hosana bila je i 28.10.2013. koju je predvodio vlč. dr. Ivica Čatić, sveučilišni profesor biblijske teologije iz Đakova. Tema susreta bilo je razmišljanje nad drugim Isusovim znamenjem u Kani Galilejskoj (vidi Lv 4,43-54). Riječ je o događaju sa kraljevskim službenikom koji je imao bolesna sina. Na njegovu molbu da mu sina ozdravi, Isus ne hvali prvi znak vjere kod službenika, nego mu se obraća kritičkim tonom. "Isus ovim činom ne želi negirati službenikovu vjeru nego istaknuti određeni kvalitet vjere" – istaknuo je dr. Čatić, te nastavio – "On mu ne prigovara da je prvo htio vidjeti čudo kako bi

mogao povjerovati." Isus ide dalje i želi čovjeku reći da je jedini motiv s kojim se uputio k njemu upravo bilo 'samo' čudo – kao da kaže: "Da nisam u stanju učiniti čudo, vi se ne biste interesirali za mene i stoga ne biste mogli ni povjerovati". Dakle, službeniku stavlja pred oči već uobičajenu činjenicu da se ljudi za Njega ne interesiraju zbog svega onoga što On kao Jedinorođenac Očev jest, nego zbog onoga što zahvaljujući Njemu mogu postići, a to je – čudo! Zašto Isus ovo govori? Jer "uvjetovati svoju vjeru ispunjavanjem određenih zahtjeva (tražim čudo!) znači ne biti u dijalogu s Drugim-Bogom, nego raspravljati sam sa sobom." – naglasio je vlč. Ivica.

U daljem izlaganju, vlč. Ivica rekao je i da ovako energičan, a za oca djeteta možda i neugodan gest, očituje Isusovu brigu da ne bude krivo shvaćena njegova čudotvorna moć i, što je još važnije, želju da otac i cijela obitelj bolesnoga dječaka ne zaostane u hodu vjere na pola puta tj. samo na čudu. Zato Njegove riječi ne treba gledati kao optužbu, nego kao izazov. Isus ne

želi ocu dati samo dječaka, nego mu želi dati sebe!

Svoje predavanje nastavio je riječima da i iako se čini da sada Isus popušta kao što je to činio i u drugim slučajevima, kad su ga ljudi uporno molili (usp. Mt 15,25ss), ovdje se ipak radi o važnoj razlici.

Do sada je otac molio Isusa da siđe s njim do njegove kuće. Isusovo fizičko prisustvo u kući bolesnika, ocu se činilo neizostavnim za ozdravljenje njegova sina. Sada ga Isus opravljala kući samog, ne kreće s njim nego mu daje samo jedno – svoju riječ! Isusova riječ: "Sin tvoj živi", ocu od sada treba biti dovoljna da se u miru uputi kući. Dakle, usred dramatične strepnje za sina, otac dobiva zahtjev kojim Isus mijenja njegova očekivanja o načinu ozdravljenja. Otac mora odustati od svojeg viđenja da će sin ozdraviti samo ako Isus dođe do njega. Štoviše, stavljen je u situaciju da mora povjerovati samo riječi koju mu Isus daje. Otac je prešao put od općenitog vjerovanja u Isusovu čudotvornu ozdravitešku moć, s kojom je došao pred Njega, potom je počeo vjerovati u Isusovu riječ, da bi napokon u vjeri posve prionuo uz Isusovu osobu. "Njegovo iskustvo susreta s Isusom i predanja Njegovoj riječi na koncu dovodi do toga da cijeli njegov dom povjeruje." – rekao je u svom predavanju dr. Ivica Čatić.

Nakon održanog predavanja, prisutni su imali mogućnost postavljati pitanja, na koja je predavač rado odgovorio.

Piše: Martin Nadić

KOCKA - STRAST ILI BOLEST

Kada govorimo o ovisnosti, najčešće mislimo na ovisnosti od psihohemikalne supstance (nikotin, alkohol, droga...), ali sve češće se srećemo sa "novim" nekemijskim ovisnostima (kocke – igara na sreću, jela, mobilnih telefona, interneta, televizije, sexa, rada, kupovine...). Kockanje i ovisnost o kocki se u našem društvu sve više nameću kao problem.

Kockanje ili kocka – zajednički je naziv za skup raznovrsnih igara, ponašanja i aktivnosti koje uključuju ulaganje novca uz rizik i nadu u očekivani dobitak. Kocka je jedan vid zabave, rizik koji ona donosi diže nivo adrenalina i stvara specifično uzbudjenje u nama. Kockanje radi zabave i igre nije isto što i kockanje koje prerasta u ovisnost. Tada kockanje predstavlja veliki problem, kako za ovisnika tako i za ljude u njegovom najbližoj okolini. Prvi pisani tragovi kockanja potiču iz drevne Kine, 2300. godine prije Krista, a kockarska industrija danas prihoduje više od osamdeset dvije milijarde dolara godišnje.

Spektar igara na sreću je širok. One mogu biti: masovne igre na sreću – bingo, loto, instant lutrija, "jedinstvena ponuda", klađenje u sportskim kladionicama, "klasične" vrste kockanja na automatsima (karte – poker, black-jack), dok se u kasinima najčešće igra rulet, igre kartama i kockama, klađenje na rezultate u tzv. "igrama vještine" kao što su kuglanje, golf ili "izbori", burzovno mešetarenje kratkim prodajama, trke konja ili pasa, borbe pijetlova i sl.

Tipovi kockanja mogu biti:

- profesionalno;
- socijalni, društveni tip kockanja (traže određeno vrijeme uz predviđene i prihvatljive gubitke, čini 85% populacije igrača igara na sreću, koje mogu biti epizodične s manje od jednom mjesечно ili redovito kockanje, barem

jednom mjesечно);

- rizično (osobe koje kockaju često i ponavljano u posljednjih 18 mjeseci, kod tih osoba postoji visok rizik za razvoj problematičnog kockanja, te osobe koje imaju jedan ili dva problema vezana sa kockanjem, mlađi od 18 godina sa izmijenjenim psihofizičkim karakteristikama);

- problematično (1-5% opće populacije imaju tri ili četiri problema u vezi sa kockanjem u više životnih oblasti: obiteljski odnosi, bračni status, posao, financije ili problemi sa zakonom);

- patološko ili kompulzivno kockanje – ovisnost od kocke (karakterizira uporno nastavljanje sa kockom bez obzira na gubitak, osiromašenje i ozbiljne socijalne i zakonske probleme kao i poremećen obiteljski i osobni život). Smatra se da je patološko kockanje poremećaj u kontroli impulsa. To znači da se osoba ponaša po određenom impulsu (u ovom slučaju za kockanjem) kojem se ne može oduprijeti.

Kockanje se često naziva toksikomanija bez droga, a sa narkomanijom je povezano istim tipom ličnosti ili patološkom strukturu.

Profil kockara je: deficit pažnje, impulzivnost, opsesivnost, traženje uzbudjenja, smanjena samokontrola, potraga za novinama, niska frustraciona tolerancija, ambicioznost i anksioznost.

Rizična populacija sumuškarci, adolescenti, kao i stariji od 65 godina, imigranti, te rizične profesije (zaposleni u kasinima, zatvorenici i vojnici).

Ove osobe su nesposobne odložiti zadovoljstvo i impulzivno moraju doći do željenog cilja. Razvitku ovih tipova ovisnosti pogoduje i samo društvo, te tehnoška era u kojoj mladi odrastaju. Stvoren je bogat svijet

privida i zamjena za istinske čovjekove potrebe. Čovjek zadovoljava svoje potrebe bez ulaganja svojih sposobnosti, znanja i mogućnosti.

Ovisnost od kocke se razvija postupno, obično osoba i ne primjećuje da je problem već tu. Kod drugih supstanci koje izazivaju ovisnost, organizam signalizira da se u tijelu nalazi neželjena materija (pušenje - mučnina, alkohol-glavobolja, marihuana često-panika...). Kod kockara nema signala da postoji problem. Zato je izuzetno važno da osoba bude svjesna onoga što radi i kakve su posljedice toga.

Ponašanje osobe koja je ovisna od kocke je prvenstveno da troši mnogo vremena i novca na kockanje, postoji potreba za kockanjem sa sve većom sumom novca kako bi se dostiglo veće uzbudjenje, kontinuirano gubljenje novca i vraćanje kockanju sutradan da bi se izgubljeno nadoknadilo ("gonjenje" svog gubitka), vršenje krivičnih dijela falsificiranja, prijevare, krađa i finansijskih pranevjera, ugrožavanje ili gubljenje značajnih socijalnih i emotivnih veza, poslova, mogućnosti u karijeri ili obrazovanju zbog kockanja, vezivanje za ljude sa kojima se kocka, osjećanje da se ne može kontrolirati ponašanje koje razvija osjećaj griže savjesti, te gubitak samopoštovanja, osoba postaje agresivna kada izgubi puno novaca, ponavlja bezuspješno pokušaj da se kontrolira, smanji ili prestane kockati, pozajmljuje novac od drugih kako bi nadišao bezizlaznu finansijsku situaciju prouzrokovano kockanjem... Razlozi koje navode za početak kockanja su: nada da će na brz način doći do veće sume novca, dobra zabava, osjećaj zadovoljstva, zaboravljanje problema, pobjeđivanje dosade i sl.

Postoje tri tipa ovisnika (vrlo lako se prelazi iz jednog u drugi tip) od kocke:

Veseljak - Kocka mu je vid zabave, zadovoljstvo, uzbudjenje i ponekad pobjeda čine da se osjeća sretno i ugodno.

Gubici su u dozvoljenim granicama. Za poraze imaju "opravdanje": loš dan, zvijezde koje nisu naklonjene, oni koji dijele su krivi, lagano povećavaju uloge i pobjeda postaje sve važnija.

Plašljivac - Pozajmljuje novac za igru, kockanje mu je dominantna misao, potreba da povrati novac velika, pobjeda neophodna. Izbjegava obaveze (posao, obitelj, škola...). Još ima stav da problema nema i da će sve biti u redu.

Očajnik - Potpuno okupiran kockom, prekida sve socijalne kontakte, kreće se isključivo u krugu prijatelja koji su povezani sa kockom. Uviđa da je situacija sve gora, ali ne može ništa uraditi. Javlja se osjećaj krivice, dosada, depresija, problemi koji podsjećaju na situacije kada ljudi ostavljaju alkohol i cigarete. Ovaj tip igrača na kraju najčešće potraži stručnu pomoć.

Postoje li uzroci patološkog kockanja? Po nekim autorima postoji nekoliko činilaca za koje se pretpostavlja da mogu imati veze sa nastankom patološkog kockanja. Ne može se reći da su to uzroci ali ukoliko postoje, veća je vjerojatnoća da će se javiti patološko kockanje. Na primjer, sklonost osobe ka različitim vrstama rizičnog ponašanja. Kockanje je usko povezano sa zloupotrebotom alkohola i drugih psihohemikalnih supstanci, češće je kod osoba koje su depresivne. Kao jedan od činilaca, navodi se i nepravilna i nedovoljna roditeljska disciplina, grubost i negacije vrijednosti rada.

Kako se izboriti sa patološkim kockanjem? Postoji više vrsta tretmana i terapija, kojima je cilj otkrivanje i promjena iracionalnih uvjerenja koja su povezana sa neumjerenim kockanjem. Jedan od najboljih načina je dolazak u Zajednicu.

Piše: Davorka Bosnić
psiholog

NUTARNJE PUTOVANJE RAZMIŠLJANJEM

Dugo već pokušavam započeti razgovor sa vama – nevidljivim sugovornicima koji strpljivo čekate otvorena vrata duše, ne bih li, kroz taj susret, dijelila svoje misli, osjećanja koja ih stvaraju i pokreću. Moja su vrata uporno zatvorena, iako, tvrdim, želja da se otvore, postoji. Nije dovoljno jaka, dovoljno iskrena ili, je nešto drugo jače, što ih drži zatvorenim!? Strah? Otkuda, zašto strah? Kakav strah može biti, kakve sumnje u stvarnost mi otvara? Nikada nismo sigurni kako i zašto se javlja, koje je snage. Je li otvoren, ili prikriven? Kada nam je saveznik, kada neprijatelj? Kako se treba ponašati u njegovom savezništvu, kako u neprijateljstvu? Kako ga prepoznati? Kada ga prepoznamo, ustupa li svoje mjesto nekom drugom osjećanju ili postaje djelotvorna misao, koja će nas voditi dalje korak po korak u osvajanje vlastite slobode postojanja?

Emocije jesu pokretači našeg ponašanja, okidači koji našu reakciju usmjeravaju u određenom smjeru, a sve doživljeno, u tom "susretu" - uzrok, okidač i povratna reakcija, postaju dio našeg personalnog kapitala.

Ponekad neka situacija izazove osjećanje, koje može biti neprimjereni onome što ju je izazvalo, ili po intenzitetu ili kvalitetu same emocije, bilo zbog nedostatka iskustva, bilo zrelosti, da bismo je adekvatno procijenili. Eto izvora nesporazuma, kako samih sa sobom, tako

i sa drugim ljudima. Stoga je najvažniji zadatak razvoja odgajati emocionalnost. Misao i osjećanje tek zajedno daju cjelovitost duhovnom biću.

Koliko je ta veza od suštinske važnosti za čovjeka, prikazat ću vam primjerom. Zamislite rečenicu koju vam netko upućuje: "Skloni se od mene"! Što ova rečenica može izazvati?

Ako se javi strah, vi ćete pobjeći, izbjegavati svaki susret s njim i takvim čovjekom; možda proširiti reakciju na mnoge druge situacije, koje vas podsjeti na ovu, ne znajući zašto. Uz ljutnju, ako je pohranjena po džepovima vaše duše, možda ćete odgovoriti grubošću, iako vas možda netko, nemajući vremena, upozorava na realnu opasnost koja trenutno vreba u njegovoj blizini.

Moguće da ćete ovo shvatiti kao još jedno odbacivanje u životu, pa ćete činiti sve ne biste li bili upravo što bliže onome tko vas odguruje, ispunjeni dubokim osjećanjem očaja koji vas "prati"?

Sve ove reakcije kao eksplozija mogu nastati onda, kada ne znate koje od osnovnih osjećanja se vezalo i nekritički vas gurnulo u instinkтивni odgovor.

Ako, pak, uhvatite taj damar uskocitlanog osjećanja i date mu značenje, ako ste te emocije svjesni i uz svijest o vašem stanju osmotrite situaciju, možda otkrijete čitavu lepezu mogućnosti koja se u njoj kriju, a vi sami ostanete ispunjeni

sigurnošću, vjerom u sebe i svoje snage, jer ste gospodar onoga što činite, doživljavate.

"Skloni se od mene", može samo upaliti sijalicu i učiniti nas opreznijim, budnjim, ne bismo li uvidjeli stvarni razlog ovakvom upozorenju, koje nema u sebi ni dobro ni loše... Samo nosi informaciju, koju bi trebalo čuti.

Najopasnije je, ako zbog emocionalne reakcije koja se javi kao naš odgovor, izgubimo iz vida samu poruku, koju tada ne možemo ni procjenjivati jer smo potpali pod vlast emocije, koja se potkrala pod izgovorenu riječ, ne davši joj točno značenje; tada smo robovi "explozivne naravi", smatrajući da je biti takav jedino moguća stvarnost koja čini naš život!

Kada reagiramo "na prvu" obično ne znamo zašto smo odreagirali baš tako. Netko već možda ima slomljen nos, ili smo zauvijek izgubili mogućeg prijatelja, ili postajemo još uvjereniji u ništavnost našeg bića, jer takvu sliku već duboko nosimo u sebi - o sebi (ne znajući da je to boja našeg vlastitog pogleda na stvarnost, a ne stvarnost sama). Tako emocije upravljaju nama i našim ponašanjem!

A kada je misao, svijest, emociji prijatelj - kada su povezane tako, da su jedna drugoj i uzrok i posljedica, imaju snagu koja je konstruktivna. Znat ćemo tad kako uhvatiti trzaj, trenutak kada emocija, kojoj smo iz nekog razloga skloniji nego nekim drugim, može izmijeniti stvarnost i naš odgovor na nju, uskrativši nam realan susret koji bi nam dozvolio promjenu i rast, uz različita iskustva koja se susretima stječu.

Misao i emocija (svijest o njima) su instrumenti usvajanja, upoznavanja i stjecanja kontrole nad sobom i nad realnošću; svjetom.

Uzimati i davati - tako se, zajedno sa svijetom, formira kao čovjek, koji je za sliku svijeta važan jer je dio nje u svojoj neponovljivosti i jedinstvenosti, pri čemu uživa jer je stvarno odgovoran za svoje izbore, čega je duboko svjestan. Čovjek kao svoj osobni gospodar! Ostalo? Ostalo su nijanse, sasvim individualne, koje daju draž učenju i postajanju u Istini.

Podijelit ću s vama jednu priču.

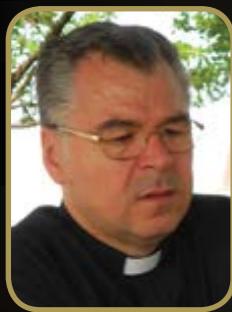
Nekada davno živjela je djevojčica koja je imala lošu narav. Njena majka joj je dala vreću punu eksara i kazala joj da svaki puta kad izgubi živce mora zabitи jedan ekser u ogradu.

Prvi dan je morala zabitи čak 37 eksara! Tokom sljedećih nekoliko nedjelja kako se učila kontrolirati, broj zabijenih eksara smanjivao se iz dana u dan. Shvatila je da joj je lakše obuzdavati ljutnju, nego zabijati ekser u tvrdnu ogradi. Napokon, stigao je dan kada djevojčica nije izgubila živce ni jednom! Kazala je to majci i ona joj je savjetovala da za svaki takav dan koji prođe u miru - izvuče jedan ekser. Stigao je dan kada je djevojčica rekla majci da više nema niti jednog eksara u ogradi! Majka je uzela kćerku za ruku i odvela je do ograda, i rekla joj: "Dobro si učinila kćeri moja, ali pogledaj rupe koje su ostale u ogradi! Ograda više nikada neće izgledati isto!"

Kada kažeš nekome nešto u ljutnji povrijediš ga, kao da zabiješ ekser u tu osobu i potom ga izvadiš. Nema veze koliko puta kažeš: "Žao mi je". Rana je, ipak, još uvijek tu.

Čuvajte svoje prijatelje i učinite, potrudite se, da vam oproste, ako ste ikada napravili kakvu rupu u njihovoj ogradi!

Piše: vlač. dr. Ivica Čatić

Može li molitva biti način da "izmolimo" tj. "prisilimo" Boga da nešto uradi? Može li uopće Njega netko na nešto prisiliti? Nije li to puno zahtjevниje nego li riješiti bilo koji svoj problem vlastitim snagama? Ako molitva ne može biti sredstvo pritiska na Boga, zašto mu se onda čovjek uporno obraća? Čemu služi prošnja?

Isus ovom problemu prilazi izgovarajući prispodobu o udovici ustrajnoj u molitvi. Evo teksta:

"Kaza Isus svojim učenicima prispodobu kako valja svagda moliti i nikada ne sustati: 'U nekom gradu bio sudac. Boga se nije bojao, za ljudе nije mario. U tom gradu bijaše i neka udovica. Dolazila k njemu i molila: 'Obrani me od mog tužitelja!' No, on ne htjede zadugo. Napokon reče u sebi: 'lako se Boga ne bojim nit za ljudе marim, ipak, jer mi udovica ova dodijava, obranit ћu je da vječno ne dolazi mučiti me.' Na to reče Gospodin: 'Čujte što govori nepravedni sudac! Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu? Kažem vam, ustat će žurno na njihovu obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemljiji?' (Lk 18, 1-8).

Sudac kojem se obraća svjestan je svojeg ponašanja, sam priznaje da se Boga ne boji a za ljudе ne mari. Naspram osobe takvih moralnih kvaliteta, koja je uz to još i tako moćno pozicionirana, stoji samo – udovica!

Udovica je na starom Srednjem Istoku bila simbol nezaštićene osobe prema kojoj nitko nije imao stvarnu obavezu da je zaštiti i za nju se pobrine. Nije čudo da ih se po bespomoćnosti svrstavalo sa potlačenima i sa siročadi (usp. Sir 35,12-15).

Ne navodi se u čemu je bio problem ove udovice. Očito je samo da joj prijeti tužitelj. Možda nije imala novaca za advokata? Slutila da se ne sudi pošteno? Kako god bilo, bila je uvjerenja da nema drugog rješenja, nego

ISUS NAS UČI MOLITI

ustrajno moliti suca. Zadugo ga mučiti, kako će on to protumačiti!

Nakon što su predstavljena dva glavna lika, prispodoba daje riječ sucu. On se odlučuje pokrenuti. Ne zato što je uvidio nekorektnost svog dotadašnjeg ponašanja. Ne ni zato da bi došao do ispravnog djelovanja te dubokog mira i radosti kojim ono rađa (usp. Post 4,6-7). Njegov je cilj – riješiti se udovice! Doći do površinskog mira – da mu udovica ne pravi buku u ušima!

Koga predstavlja ovaj sudac? Boga sigurno ne. Isus ga stavlja u prispodobu da bude oličenje onih situacija u životu kada smo pritisnuti prijetnjom raznih tužitelja, kad osjećamo pritisak zla u svim njegovim oblicima u sebi i oko sebe. Što činiti u takvoj situaciji? Moliti, kaže Isus, moliti svagda i nikada ne prestati (18,1). Isus sigurno ne misli na monotono recitiranje molitvenih obrazaca, što zna zamarati i, umjesto da u život uvodi, iz njega zna izvoditi.

Prava, istinska molitva, počinje kada odlučimo vratiti se i stati pred Isusa. Pogledati Ga u oči i s Njim započeti osobni kontakt. Ona je trajni dijalog s Bogom. To je stalni razgovor s Njim u kojem u njegovom svjetlu sagledavam stvarnost oko sebe, svoj način razmišljanja, gledanja na ljudе, svoje želje, projekte...

Imati životni molitveni stav znači ne htjeti donijeti nijednu važniju odluku prije nego se posavjetujem s Njim. Ako samo za trenutak zanemaram svoj kontakt s Njim bit ћu poput Mojsija kojemu klonu ruke u molitvi i stvari kreću naopako (usp. Izl 17,8-13). Ako se nekome čini da je "nemoguće" tj. preporno stalno se moliti i biti u kontaktu s Bogom, to je zato što Boga i kontaktiranje s Njim zamišlja napornim.

No, Bog nije takav. Zar bi Isus preporučivao svojima stalnu molitvu? Zar bi ih tjerao da stalno idu pred lice nepravednog suca koji za njih ne mari? Radi vjere u rješenje svojih prob -

lema ova udovica išla je čak i pred takvog neugodnog suca i nije odustala. Smijem li se pokolebiti i ne doći, ne kontaktirati s Onim koji je Istina, Svetlo, Ljubav, i Milosrđe?

Istina je da svijet nije samo oko nas nego smo, svatko od nas, jedan svijet za sebe. Istina je da i u tom našem osobnom, unutarnjem svijetu postoje i djeluju razni smjerovi kretanja; mi sami smo unutar sebe jedna mala "svjetska" pozornica. Ako popustimo držati uzdignutima ruke, propustit ćemo neku pozitivnu mogućnost, nećemo vrednovati ono što zavređuje pažnju, nećemo dati priliku onome tko je zaista treba i zaslužuje... Istina je da taj unutarnji svijet treba Svetlo koje će ga obasjavati, koje će ga grijati, izvlačiti u život ono što je u njemu najbolje.

Znajući našu slabost – jer Isus jako dobro zna što je u čovjeku (Iv 2,25) – svojim učenicima na kraju upućuje retoričko pitanje: kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemljiji? Ako se pred onakvim sucem sirota udovica nije smela i nije odustala, ima li kršćanin računa odustati i ne tražiti Svetlo za svoj korak? Može

li se nama dogoditi da učinimo ono što je u Isusovim očima nevjerojatno: udovica da ne odustane moliti nepravednog suca a mi da odustanemo i ne želimo razgovarati s Dobrim Ocem? Sa svojim prijateljem Isusom?

I to je moguće. Nama se može dogoditi ono što je u Božjim očima "nemoguće" i nevjerojatno! Sjetimo se Isusa u rodnom Nazaretu kada mu nisu htjeli vjerovati, nisu mu htjeli otvoriti svoje srce! I čudio se njihovoj nevjeri, zabilježio je evanđelista Marko! Da, mi možemo dotjerati dotle da nam se Bog počne čuditi! Ovoj se sirotoj udovici čudi jer nevjerojatnom vjerom juriša u nemoguće, a nekim se čudi jer ne žele samo pružiti ruku i uzeti ono što im je stavio nadohvat ruke...

Zato nam zadnjom rečenicom navedenog dijela evanđelja upućuje pitanje: kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemljiji? On nam želi dobro i zato nam dolazi uvijek iznova. Međutim, pitanje je gdje smo mi dok nas pohodi danas i gdje će naše srce biti kada nas bude pohodio sutra? Hoćemo li krenuti kao srce srcu ili će se i nama Bog početi čuditi?

Piše: prof. Dušan Uzelac

JANIS LYN JOPLIN

*Oh Lord, won't you buy me a Mercedes Benz ?
My friends all drive Porsches, I must make amends.
Worked hard all my lifetime, no help from my friends,
So Lord, won't you buy me a Mercedes Benz?"*

Janis Joplin spada u red iznimnih izvođača rock, blues i soul glazbe s kraja '60-ih godina prošloga stoljeća. Njezin osebujan glas, nemjerljivi talent i ogromna energija u izvedbama pružali su na sceni fantastični ugodaj, te čiste i snažne emocije. Taj emocionalni bluesom nadahnuti vokal mnogo je dugovao izvornom nadahnucu tekstaškom glazbenom tradicijom, fascinaciji vokalom Bessie Smith, te progresivnim glazbenim zbivanjima vezanim za San Francisco i zapadnu obalu.

Rođena je 19. siječnja 1943. u Port Arturu, Teksas, SAD. Karijeru je započela u ranim šezdesetim kao folk i blues pjevačica po klubovima i lokalnim festivalima, da bi svojim preseljenjem u San Francisco vremenom postala ikona supkulturne scene i buntovnog hipi pokreta. Svjetsku slavu je stekla krajem šezdesetih kao pjevačica psihodelične acid-rock skupine Big Brother and the Holding Company. Kasnije je nastupala i kao solo pjevačica uz skupine The Kozmic Blues Band i The Full Tilt Boogie Band.

U kratkoj profesionalnoj karijeri koja je trajala svega četiri godine, proslavila se brojnim hitovima, a neki od najvećih su "Down On Me", "Bye, Bye Baby", "Piece of My Heart", "Maybe", "To Love Somebody", "Mercedes Benz", "Raise Your Hand" i "Me and Bobby McGee". Tokom karijere objavila je četiri studijska albuma, od kojih je posljednji izdat posthumno, i pet singlova.

Janis je imala buntovan i neuobičajen stil, tipičan za hipi generaciju toga doba. Odjevala se u šarene i provokativne odore, nosila gomile nakita. Pojavljivala se s neartikuliranim frizurama i ogromnim cvikerima, vozila Porsche islikan drečavim bojama, ali...

Kronični alkoholizam i konzumiranje teških droga tijekom karijere uzrokovali su njezinu praranu smrt. Preminula je 4. listopada 1970. godine u hotelskoj sobi u Los Angelesu od posljedica predoziranja heroinom u 27. godini života.

KAKO POMOĆI ZAJEDNICI?

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima – Hosana, dobrotvorna je ustanova i nema stalnih izvora prihoda. Svi koji žele svoju pomoć pružiti Zajednici Hosana to mogu učiniti putem računa Zajednice, kojega ona ima otvorena u NLB banci, na broj:

310-174239-35 (dinarski tekući račun)

00-708-0200340.2 (devizni tekući račun)

IBAN: RS35310007080200340264 (obavezno navesti)
usmjeriti sredstva na: "donacija Zajednici HOSANA"

Account with instruction:

NLB BANKA A.D. BEOGRAD; Bulaver Mihajla Pupina 165v; 11070 Novi Beograd, SERBIA;
Swift Code: CONARS22

Beneficiary customer: IBAN International bank account number/
RS35310007080200340264/

PIB: 105153452
matični broj: 08870358

Kontakti:

- upravitelj (Marinko): +381/64-4616-394
- voditelj (Predrag): +381/64-9841-678
- suradnik (Angela): +381/64-2862-401
- roditelj (Gordana): +381/63-546-026

ŠTO JE POTREBNO ZA ULAZAK U ZAJEDNICU?

Prije ulaska u Zajednicu potrebno je napraviti sljedeće:

- obaviti informativni razgovor sa upraviteljem ili voditeljem Zajednice;
- popuniti Pristupnicu Zajednice;
- donijeti test za testiranje na opijate, jer se u Zajednici ne može uči dok je ovisnik na testu pozitivan;
- uraditi radne dane od 5 do 7 dana – riječ je o razdoblju koje svaki budući štićenik treba iz razloga da se uoči volja za promjenom u momka i njegove teškoće. Tada Upravni odbor procjenjuje je li mu je u stanju pomoći ili ne. Radni dani se obavljaju u zajedništvu s barem jednim od roditelja i traje od jutra do navečer;

Potrebni dokumenti:

- osobna iskaznica;
- zdravstvena iskaznica;

Zdravstvene prevencije ili uvjeti:

- kompletna analiza krvi sa urađenim testovima na HIV, HBV i HCV;
- popraviti zube;
- priložiti potvrdu osobnog liječnika da je osoba ovisnik;
- priložiti potvrdu liječnika ako osoba boluje od neke zarazne, psihičke ili neke druge bolesti;

Ostalo:

- donijeti radnu odjeću i obuću;
- donijeti svečanu odjeću;
- donijeti potrepštine za osobnu higijenu;
- ako je kršten, donijeti potvrdu o krštenju

Testirajte sebe

IMATE LI I VI PROBLEM SA KOCKOM?

Test je napravila ekipa stručnjaka u nizozemskom institutu za alkohol, drogu i druge ovisnosti (NIAD).

- Jeste li se u posljednje vrijeme kockali više nego ranije?
- Smišljate li često izgovore u namjeri da se kockate?
- Nastavljate li se kockati i kada gubite?
- Jeste li nekada propustili dogovoren sastanak zbog kockanja?
- Jeste li ikada ušli u sukob zbog kocke?
- Stidite li se reći drugima koliko se često kockate?
- Osjećate li se loše kada se ne kockate?
- Kockate li se ikada zato što Vam je potreban novac?
- Jeste li se nekada kockali duže nego što ste planirali?
- Da li biste se kockali novcem koji ste dobili na nepošten način?
- Nastavljate li se kockati i kada pobjeđujete?
- Kockate li se ikada da bi zaboravili svoje probleme?
- Kockate li se ikada zato što nešto proslavljate?
- Bude li Vam teško ako se ne kockate duže vrijeme?
- Kockate li se ikada zato što Vam je dosadno?

Ako ste pozitivno odgovorili na 1 od 4 pitanja za Vas nema opasnosti, između 5 i 9 pozitivnih odgovora je grupa kod koje postoji rizik i morate biti obazrivi. Ako broj pozitivnih odgovora iznosi između 10 i 15, imate problem koji morate rješavati.

